

Jaarverslag seizoen 2003 - 2004

Het gedrag van het eerste elftal begint de eigenschappen van Volendam te vertonen. Ook bij ons is het de laatste jaren heen en weer. In 1999 promoveerden we naar de 2e klas, in 2000 degradeerden ze, in 2001 werd dit niveau gehandhaafd, in 2002 volgde weer degradatie naar de 4e klas, vorig jaar promotie en nu weer degradatie. 5 klassewisselingen in 6 jaar. Het is waar, het leven is op deze manier heel wat enerverender dan de 20 jaar ervoor toen er niets gebeurde. De promoties zijn geweldig maar de degradaties komen iedere keer toch weer vervelend aan. Feit is dat alles went, de eerste promotie was voor mij persoonlijk de mooiste, na de laatste degradatie volgde geen slapeloze nacht. Laten we in stijl doorgaan en dit seizoen afsluiten met opnieuw een rit door het dorp met de karre van Ille, voorzien van de niet originele naam : "heen en weer". Toch zag het er in het begin van het seizoen hoopvol uit. Met een aantal nieuwe aanwinsten werd verwacht in de middenmoot mee te kunnen. Helaas, de start van de competitie was dramatisch: 6 nederlagen op rij. Daarna rolden de puntjes binnen maar stak een ander fenomeen de kop op. Een ware blessuregolf overspoelde ons vlaggenschip. Regelmatig stond een op papier sterker team achter de draad dan in het veld. Trainer Arjo den Dekker werd enkele wedstrijden voor het einde van de competitie ingewisseld voor Raymond Mohr die nu enkele maanden eerder aan de slag moest. Ook hij kon het onheil niet keren. Na een laatste stuiptrekking tegen Yerseke werd de vlag gestreken. Zoals gebruikelijk bij een matig presterend 1e elftal kreeg ook het 2e klappen. Na een mooie start werd op het eind van het seizoen niks meer gehaald. Door de vele blessures in de top moesten veel spelbepalende spelers afgestaan worden. In totaal verbruikte het 2e elftal 37 man. Bij het derde elftal gaat het er steeds professioneler aan toe. Hier niet op het laatste moment het kleedlokaal binnenkomen of een smoesje voor een afzegging. Gewoon lang van tevoren naar de kantine voor een bolus bie de koffie. Over teambuilding gesproken. Tot kort voor het einde van de competitie zat het kampioenschap erin. Helaas ging SSV met de eer strijken. De oudjes van het 4e presteerden als vanouds. Volgens mij al decennialang staat in het laatste clubblad een opsomming van de helden en hun daden. Zijn het al die tijd niet dezelfde namen? Volgens de geschriften worden ze steeds beter. Op de ranglijst tekent dit zich niet af. Alleen bij Hoedekenskerke is men nog verder versleten. Versleten of niet: onze niet meer of maar gedeeltelijk aan het arbeidsproces deelnemende leden hebben dit voorjaar en zomer een fraaie prestatie geleverd door de kleedlokalen een metamorfose te laten ondergaan: schilderwerk binnen en buiten, nieuw tegelwerk en een beter werkend afzuigstelsel. Vele uren hebben de heren hier doorgebracht. Op bestuursniveau verlieten 2 opmerkelijke lieden ons. Na 16 jaar wedstrijdsecretaris te zijn geweest was Jos van de Waart toe aan een andere uitdaging. Nog vreemder zal het zijn als Piet de Smidt niet meer aan de bestuurstaaf plaats zal nemen. Meer dan 40 jaar ervaring gaat ons verlaten. Heel lang is hij penningmeester geweest, enkele jaren voorzitter en op elk denkbaar gebied heeft hij zijn beste krachten aan de club gewijd. Heren bedankt voor jullie daden voor s.v. Heinkenszand.

Thijs van Damme